

اعلامیه جبهه مردم افغانستان «جما» در مورد نشست سازشکارانه دوحه سه

دوحه سه، ادامه توطئه رسمیت دادن به گروه مزدور طالبان

سازمان به اصطلاح ملل متحد، که سرنوشت ملت های جهان را در دست پنج تا افعی جهانخوار مسلح با بمب های اتمی گذاشته است، دی کارلو، معاون سرمنشی آن موسسه را به قرارگاه جنایتکاران طالبی به کابل فرستاد تا در برابر چشمان خونبار زنان و دختران افغان پیام شادی بخش سرمنشی خود را تسلیم نماینده آن رژیم منفور کند. به دنبال آن سخنگوی این سازمان اعلان نمود که «هدف از نشست دوحه افزایش تعامل بین المللی با شیوه ای منسجم، هماهنگ و ساختارمند تر است.» به این معنا که امکان به رسمیت شناختن طالبان در خانواده بین المللی از هر لحاظ آماده است. فقط رژیم تا دوحه باید قدم رنجه فرماید و سند رسمیت خود را از آنجا تسلیم شود. زهی وقاحت!!

و قبیح تر از آن اظهارات خود آنتونیو گوترش در این مورد است که گفت، «نشست های دوحه تلاشی است برای اطمینان از اینکه افغانستان به بستر گرم فعالیت های تروریستی تبدیل نمی شود و (این کشور) دارای نهادهای فراگیر نمایندگی ست.»

این نشان میدهد که دوحه در واقع ابزاری برای به رسمیت تروریستهای طالبانی است تا اینکه وسیله ای برای «افزایش تعامل بین المللی با شیوه منسجم، هماهنگ و ساختارمند» باشد. حقه رسوای که بوی گند عوامفریبی از آن بالاست.

جهانخواران به رهبری آمریکا در پایان بیست سال آتشباری بر خانه ها و مزارع مردم ما، طالبان یا همان مزدوران قدیم را در قدرت نصب کردند. آنها چه در گذشته و چه در حال حاضر از هیچگونه مشروعیت برخوردار نبوده و نیستند، اما در فروش دارایی ها و منابع متعلق به مردم کاملاً دست باز دارند. آنها داشته های مردم را در معرض یک «حراج» بزرگ بین المللی قرار داده اند و از این مدرک پولهای هنگفتی به جیب میزنند و این چپاولگری ها با به میدان آمدن مشتریان بزرگتر بیشتر میشود، بویژه وقتی شما کمترین نرخ را در فرایند چانه زنی داشته باشید. و این درست همان چیزی ست که این گروه هم اکنون انجام میدهد.

شش کشور طماع دارای اجندا در منطقه (چین، روسیه، پاکستان، ازبکستان، ترکیه و ایران) پس از ماه آگوست ۲۰۲۱ سفارت های خود را در کابل باز نگه داشتند. این فهرست اکنون به ۱۷ کشور افزایش یافته است. تا کنون چین تنها کشوری بود که سفیر خود را در کابل تعیین کرده و سفیری از جانب تروریستان طالبی در پکن را پذیرفته بود. جدیدترین عنصری که به این باند ملحق شد، آذربایجان است، یکی از شرکای کلیدی ایالات متحده در طول دو دهه حضور بین المللی او در افغانستان. این میراث خوار اتحاد شوروی سابق در پی تعهد سال گذشته خود، سفارت خود را در کابل به طور رسمی بازگشایی کرد، سفیر آن وارد کابل شد و اعتماد نامه خود را به وزیر خارجه گروه تسلیم کرد. اینها نشان میدهند که مردم ما در حلقه مضاعف محاصره گیر هستند. متحدان بین المللی طالبان نیز بلا استثنا راهزنان حریص و تمامیت خواهان گستاخ و بی شباهت با طالبان نیستند.

به طور مثال زمانی که طالبان برای بار اول بر افغانستان مسلط شدند، تنها کشور آسیای مرکزی که موضع دوستانه ای در قبال طالبان اختیار کرد، ترکمنستان بود. ترکمنستان در دسامبر ۱۹۹۵ به تازگی از سوی سازمان ملل متحد به عنوان یک کشور بی طرف شناخته شده بود و با استفاده از آن بی طرفی که در واقع هدف احداث پایپ لاین انتقال گاز ترکمنستان از طریق افغانستان تا پاکستان و هند را در پی داشت این موضع را انتخاب کرد. و با وصف عدم به رسمیت شناختن حکومت طالبان به آنها اجازه داده بود تا دفتر نمایندگی خود را در «عشق آباد» افتتاح کنند. همچنین ازبکستان نیز مواضع مشابهی با سیاست خارجی ترکمنستان در دهه ۱۹۹۰ در مورد افغانستان با طالبان اتخاذ کرد و افغانستان را یک کشور ترانزیتی مهم در طرحهای اقتصادی آینده خود به شمار آورد. پس به رسمیت شناخته شدن طالبان با بنا به گفته گوترش «تعامل» با هر کسی که در افغانستان توسط یک نیروی نظامی متجاوز و در اثر یک معامله مخفی و رسوا در قدرت نصب شده و دستاخش تا مرفق با خون کودکان، زنان و مردان بیگناه رنگین است یک عمل ضد انسانی و مغایر تمامی ارزش هایی است که بشر تا کنون شناخته است.

رژیم طالبان در سال ۲۰۲۳ چندین قرارداد استخراج معادن و منابع زیرزمینی با شرکتهای داخلی و خارجی امضا کرد. این در واقع به معنی تاراج معادن افغانستان بود. قطر، چین، و جمهوری آخوندی ایران با استفاده از فرصت خواستند که در معادن و منابع زیرزمینی افغانستان سرمایه‌گذاری کنند. طالبان در سال ۲۰۲۳ پیمان ۲۵ ساله استخراج نفت حوزه آمو دریا را با یک شرکت چینی موسوم به «گاز و پترولیوم شین‌جیانگ در آسیای مرکزی» امضا کرد. این شرکت چینی در کوتاه‌ترین زمان ممکن استخراج نفت از این حوزه را روی دست گرفت. روند استخراج نفت از میدان نفتی قشقری در یکی از مناطق نفتی آمو دریا در استان سرپل امسال آغاز شد. در آغاز، ظرفیت استخراج ۵۹ تن نفت خام در روز بود، اما این شرکت چینی توانست میزان استخراج را هرچه بیشتر افزایش دهد. همچنین استخراج معدن مس عینک توسط چینی‌ها جریان دارد. چین علاقه زیادی به استخراج (بخوانید تاراج) معادن لیتیوم نیز دارد که از عناصر معدنی گران‌بهاست. عقد قراردادهای استخراج معادن با رژیمی که فاقد مقبولیت ملی است، تاراج است و عملکرد طالبان غنیمت‌گیری ست، غنیمتی که در تصور آنها حق بابای شان است. پس از قرارداد استخراج نفت از حوزه آمو دریا، طالبان قراردادهایی در بخش تولید سمنت و استخراج زمرد، یاقوت، لاجورد، زغال‌سنگ، و چند معدن دیگر امضا کردند. وزارت معادن و نفت طالبان مدعی شد که در دوره حکومت رژیم، مجوز استخراج بیش از ۱۰۰ معدن کوچک و بزرگ به شرکتهای غیردولتی داده‌اند و روند استخراج معادن جریان دارد.

دیده میشود که طالبان مزدور عطش زیادی برای آغاز استخراج معادن دارند و این عطش از طمع سیری ناپذیر اربابان بین‌المللی شان سرچشمه می‌گیرد. اختناق و سانسور رسانه‌ها و نهادهای مدنی توسط این گروه فاسد نیز به دلیل جلوگیری از افشای حقایق است. اما دزدی‌ها همچنان ادامه دارند و در میزان شان هیچ تغییر رونما نگشته است.

در این حال نیم از جمعیت کشور زیر خط فقر قرار دارند. نزدیک به ۲۳ میلیون نفر امنیت غذایی ندارند. در تحت رژیم متحجر و مزدور طالبان زندگی زنان و دختران به طرز نامطلوبی دستخوش دگرگونی ست. زنان از کلیه حقوق مدنی شان محروم هستند. درب مکاتب دخترانه بسته است. رژیم به طور سبانه از مردم اخاذی میکند. نرخ‌ها به طور سرسام‌آور بلند و بلندتر می‌روند و دامنه یک فقر غم‌انگیز سرتاسری در همه جا گسترده است.

بالغ بر یک نیم میلیون دختر از حق تعلیم محروم ساخته شدند. حق تحصیلات عالی برای زنان قدغن است. در این حال ملل متحد به دستور اربابان آن بیصبرانه تلاش میکند هرچه زودتر دروازه کشور را برای مقاطعه کاران بیشتر و بویژه اربابان اروپایی آن سازمان بازتر کند. جبهه مردم افغانستان به هرگونه زد و بند و سیاستهای امپریالیستی استعماری که به نحوی تداوم پدیده طالبان را در افغانستان تضمین کند، با دیده نفرت مینگرد و از مردم آزادی دوست افغانستان میخواهد انزجار شان را در برابر طالبان و حامیان آنها با هر وسیله ممکن ابراز کنند.

پایان

Doha three, the continuation of the conspiracy to legitimize the mercenary group of the Taliban

The so-called United Nations Organization, which has left the fate of the nations of the world in the hands of five world's current super- snakes, those armed with atomic bombs, sent Di Carlo, the Deputy Secretary General of that organization, to the base of Talebi criminals in Kabul to convey the delightful message of her Secretary General to the Taliban representative.

Following the meeting, the spokesperson of the UN announced that "the goal of the Doha ase international interaction in meeting is to increa more coherent, coordinated and structured manner." This means that the possibility of recognizing the Taliban in the international family is imminent. Now, all the regime has to do is go to Doha and receive its official recognition document from there. Insolence!!

And what is even more shameful is Antonio Guterres' own statement in this regard, when he said, "Doha meetings are an attempt to ensure that Afghanistan does not become a hotbed of terrorist activities and (the country) has comprehensive representative institutions."

This shows that Doha is actually just a tool for recognizing Taliban terrorists, rather than a tool for "increasing international interaction in a tangible, coordinated and structured manner." as Guterres puts it. A true scandalous hoax that smells like demagoguery.

At the end of twenty years of bombing our people's houses and farms, the imperialists led by the United States installed the same dreadful criminals in power, who started this war in their name. Those who neither in the past nor now have any legitimacy in the country and have no other intention, but to sell the resources belonging to the people. They have put whatever resources belong to our people to a huge international "auction" and pockets huge sums of money from this sale. The steels become even more frequent as bigger clients come to the fore, especially when the Taliban offers the lowest bargaining rate for their thefts. And this is what this group is doing now.

Six greedy countries with an agenda in the region (China, Russia, Pakistan, Uzbekistan, Turkey and Iran) kept their embassies open in Kabul after August 2021. This list has now increased to 17 countries. So far, China was the only country that appointed its ambassador in Kabul and accepted an ambassador from the Taliban terrorists in Beijing. The latest addition to the bandwagon is Azerbaijan, one of the key partners of the United States during its two decades of international presence in Afghanistan. Following the

commitment of the former Soviet Union, this former Soviet Union's republic officially its embassy in Kabul, its ambassador arrived in Kabul and submitted his

credentials to the group's foreign minister. This means that our people are trapped in a double circle of siege. The international allies of the Taliban, without exception, are greedy bandits and brazen totalitarians, which by no means are not dissimilar to the Taliban.

For example, when the Taliban dominated Afghanistan for the first time, the only Central Asian country that took a friendly stance towards the Taliban was Turkmenistan. In December 1995, Turkmenistan was recently recognized by the United Nations as a neutral country, and by using that neutrality, which actually led to the construction of a pipeline to transfer gas from Turkmenistan through Afghanistan to Pakistan and India, it chose this position. And despite not recognizing the government of the Taliban, this country allowed the Taliban to open their agency in Ashgabat. Also, Uzbekistan adopted positions similar to Turkmenistan's foreign policy in the 1990s regarding Afghanistan with the Taliban and considered Afghanistan an important transit country in its future economic plans. Therefore, the recognition of the Taliban or, as Guterres calls it, "engagement", with anyone who was installed in power in Afghanistan by an aggressive military force and as a result of a secret and scandalous deal, and whose hands are covered with the blood of innocent children, women and men of color, considers an anti-human act and contrary to all human values.

In 2023, the Taliban regime signed several mining contracts with domestic and foreign companies. This actually meant looting Afghanistan's mines. Qatar, China, and Iran wanted to use the opportunity to invest in Afghanistan's mines and underground resources. In 2023, the Taliban signed a 25-year contract for the extraction of oil in the Amu Darya basin with a Chinese company called "Xinjiang Gas and Petroleum in Central Asia". This Chinese company started extracting oil from this area in the shortest possible time. The process of extracting oil from Qashgari oil field in one of the oil areas of Amu Darya in Sarpol province started this year. At the beginning, the extraction capacity was 59 tons of crude oil per day, but this Chinese company was able to increase the amount of extraction more and more. Also, Aynak copper mine is currently being mined by the Chinese. China is also very interested in mining lithium mines, which is one of the precious mineral elements. Signing mining contracts with a regime that lacks national acceptance is extortion, and the Taliban's actions are pure looting, which they think is their father's right.

After the oil extraction contract from the Amu Darya basin, the Taliban signed contracts in the cement production sector and the extraction of emeralds, rubies, lapis lazuli, coal, and several other mines. The Taliban's Ministry of Mines and Oil claimed that during the

regime's rule, they gave permission to extract more than 100 small and large mines to non-governmental companies, and the mining process is ongoing.

It seems that the mercenary Taliban are very hungry to start mining, and this thirst stems from the insatiable greed of their international masters. Suffocation and censorship of the media and civil institutions by this corrupt group is also due to preventing the disclosure of facts. But the thefts continue and there has been no change in their amount.

Meanwhile, half of the country's population is below the poverty line. Nearly 23 million people are food insecure. Under the brutal rule of the mercenary regime of the Taliban, the lives of women and girls are changing in an unknown way. Women are deprived of all their civil rights. The gates of girls' schools are still closed. The regime is practically extorting money from the people. The rates are staggering, and the scope of poverty is more pervasive than ever.

More than one million girls were denied the right to education. Women are denied the right to higher education. At the same time, the United Nations is impatiently trying to open the doors of the country to the international looters and especially the European masters of that organization as soon as possible.

The Afghanistan People's Front (Jama) hates any colonial imperialist policy that somehow guarantees the continuation of the Taliban phenomenon in Afghanistan and calls on the freedom-loving people of Afghanistan to express their disgust with the Taliban and their supporters by any means.